

РЕШЕНИЕ

№ 13251

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **2536** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., срещу решение от 06.01.2025 г., постановено по нахд № 15781/2023 г. на Софийския районен съд, 106 с-в.

С обжалваното решение на СРС е изменено постановление за маловажен случай № 102/23.09.2022 г., издадено от председателя на Патентното ведомство на Република България (ПВ), с което на основание чл. 127, ал. 1 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) във вр. с чл. 28, ал. 1 от ЗАНН на ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, ЕИК[ЕИК], представляван от М. О. А., е отправено предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, ще му бъде наложена „имуществена санкция“, като съгласно чл. 127, ал. 5 ЗМГО е постановено отнемане в полза на държавата и последващо унищожение на вещите, предмет на административно нарушение – 2 бр. чанти и 1 бр. яке, означени със знаци ADIDAS; 1 бр. чанта, означена със знак PUMA; 1 чифт дънки и 1 бр. блуза, означени със знаци PHILIPP PLEIN; 3 броя блузи, означени със знаци TOMMY HILFIGER, както и 1 бр. блуза, означена със знак VERSACE, като СРС е преквалифицирал нарушението по чл.127, ал.1 във вр. с чл.13, ал.1, т.1 ЗМГО.

С жалбата се поддържа, че решението на Софийския районен съд е неправилно и необосновано

поради съществени нарушения на процесуалните правила, постановено при неправилно прилагане на материалния закон, както и основаващо се на вътрешно противоречиви мотиви. Твърди се противоречие между мотивите и диспозитива, тъй като съдът е приел жалбата за частично основателна, без да отмени наказателното постановление. Касаторът счита, че съдебният състав няма правомощие да изменя наказателното постановление и да преквалифицира деянието. Сочи се в тази връзка, че при приложението на чл.28 от ЗАНН изобщо не е следвало да се съставя АУАН, както и че по презумпция за посоченото нарушение по чл.127 ЗМГО не може да се приложи хипотезата за маловажен случай. Поддържа се, че процесното постановление е постановено в разрез с абсолютната забрана за нарушение на принципа „non bis in idem“, а именно недопустимостта едно и също лице да бъде преследвано два пъти за едно и също деяние, като в тази връзка излага съображения, че в случая първото е наказателно преследване по пр.пр. № 1909/2022г. по описа на РП-К., а второто е образуваната административнонаказателна преписка по АУАН № 59 от 25.07.2022г. Поддържа се, на следващо място, че процедурата по чл.127 и сл. ЗМГО изисква АУАН да се състави след извършване на проверка на място от длъжностно лице, определено със заповед на председателя на ПВ, като органите на МВР могат да оказват единствено съдействие на служителите на ПВ, не и сами, по свое усмотрение и преценка да извършват проверки, да констатируют нарушения по ЗМГО и да изземват предмета на нарушението. Оспорва се и фактът, че при съставянето на АУАН не са присъствали представителите на органите на МВР, извършили проверката на място. По подробно изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспореното решение и издаденото наказателно постановление.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - председателят на Патентното ведомство на Република България, чрез процесуалния си представител, прави искане жалбата да бъде оставена без уважение, съответно решението на Софийския районен съд - потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касатора.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна, поради което поддържа, че същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок съобразно чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено следното от фактическа страна:

На 17.05.2022 г. полицейски служители при РУ-Б. дол извършили проверка в търговски обект – магазин за продажба на дрехи втора употреба, находящ се в [населено място] дол, ул. „27-ми октомври“ № 22, стопанисван от ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, ЕИК[ЕИК], представляван от М. О. А.. Установени са следните стоки: 2 (два) броя чанти и 1 (един) брой яке, означени със знаци ADIDAS; 1 (един) брой чанта, означена със знак PUMA; 1 (един) чифт дънки и 1 (един) брой

блуза, означена със знаци PHILIPP PLEIN; 3 (три) броя блузи, означени със знаци TOMMY HILFINGER; 1 (един) брой блуза, означена със знак VERSACE. Вещите са доброволно предадени на полицейските органи, за което е изготвен протокол от 17.05.2022 г. Не са представени документи за произход, нито такива, удостоверяващи съгласието на притежателите на регистрираните марки или на друго лице, придобило по законен ред правото да ги ползва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗМГО.

С постановление от 31.05.2022 г. на прокурор при РП-К. по пр. пр. № 1909/2022 г. на основание чл. 213 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК е постановен отказ за образуване на досъдебно производство, като е разпоредено преписката да се изпрати по компетентност на Патентното ведомство, с оглед извършването на преценка за осъществяване на административно нарушение.

Извършена е проверка от експерти на ПВ, въз основа на Заповед № 3-387-1/18.07.2022 г. на Председателя на ПВ. Органите на изпълнителната власт провели сравнителен анализ за установяване наличието на идентичност или сходство между знаците, открити при полицейската проверката и регистрираните марки, и на идентичност или сходство между доброволно предадените съгласно протокол от 17.05.2022 г. стоки и тези, за които е регистрирана марката, както и дали това би довело до възникване на вероятност за объркване на потребителите.

Извършен е оглед на веществените доказателства - фотоснимки, изготвени при проверката от служителите на МВР, като е констатирано, че стоките са „чанти“ „дънки“ и „блузи“, означени със знаци ADIDAS, PUMA, PHILIPP PLEIN, TOMMY HILFINGER и VERSACE. Съгласно справка в базата данни, поддържана от Патентното ведомство на Република България е изяснено, че са регистрирани следните марки: марка с № 12670 ADIDAS, словна, регистрирана по национален ред за стоки от клас 18 „чанти“ и 25 „облекло“ на МКСУ, със срок на действие до 22.02.2030 г., с притежател - Adidas AG, Германия; марка на ЕС с №[ЕИК] PUMA, комбинирана, регистрирана за стоки от клас 18 на МКСУ „чанти“, със срок на действие до 06.02.2024 г., с притежател - PUMA SE, Германия; марка на ЕС с №[ЕИК] Philipp Plein, словна, регистрирана за стоки от клас 25 на МКСУ „облекло“, със срок на действие до 06.12.2022 г., с притежател - Plein, Philipp, Швейцария; марка на ЕС с №[ЕИК] TOMMY HILFINGER, словна, регистрирана за стоки от клас 25 на МКСУ „облекло“, със срок на действие до 01.04.2026 г., с притежател на марката - Tommy Hilfiger Licensing B.V., X.; марка на ЕС с №[ЕИК] VERSACE, словна, регистрирана за стоки от клас 25 на МКСУ „облекло“, със срок на действие до 18.05.2022 г., с притежател на марката – GIANNI VERSACE S.R.L., Италия.

Въз основа на сравнението на знаците, установени от фотоснимките и марки с №№ 12670 ADIDAS,[ЕИК] PUMA,[ЕИК] Philipp Plein,[ЕИК] TOMMY HILFINGER и[ЕИК] VERSACE, служителите на Патентното ведомство установили, че е налице фонетична идентичност и визуално сходство, дължащи се на еднаквото им звучене и близко графично оформление, което при съпоставянето им в цялост ги определя като сходни. Наред с това достигнали до извод, че доброволно предадените съгласно протокол от 17.05.2022 г. стоки са „чанти“, „дънки“ и „блузи“, като по своето естество стоките „дънки“ и „блузи“ се припокриват с общата категория „облекло“, което обстоятелство ги определя като идентични на същите стоки от клас 25 на МКСУ, за които са регистрирани марки с № № 12670 ADIDAS,[ЕИК] Philipp Plein,[ЕИК] TOMMY HILFINGER и[ЕИК] VERSACE, а що се отнася до стоките „чанти“, то те са идентични са стоките от клас 18 „чанти“, за които са регистрирани марки с №№ 12670 ADIDAS и[ЕИК] PUMA.

Отчитайки сходството на използваните знаци с регистрираните марки с №№ 12670 ADIDAS, [ЕИК] PUMA,[ЕИК] Philipp Plein,[ЕИК] TOMMY HILFINGER и[ЕИК] VERSACE, както и идентичността на означените със знаците стоки спрямо стоките, за които е регистрирана марката,

експертите в Патентното ведомство приели, че съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на използваните знаци с марки №№ 12670 ADIDAS,[ЕИК] PUMA,[ЕИК] Philipp Plein,[ЕИК] TOMMY HILFIGER и[ЕИК] VERSACE. Според тях вероятността за объркване на потребителите се изразява в погрешната представа, която може да се създаде у физическите лица относно действителния произход на стоките, а именно че те се предлагат за продажба от или със съдействието, или под контрола на притежателите на регистрираните марки - adidas AG, Германия; PUMA SE, Германия; Plein, Philipp, Швейцария; Tommy Hilfiger Licensing B.V., Х. и GIANNI VERSACE S.R.L., Италия.

С акт за установяване на административно нарушение № 59/25.07.2022 г., съставен от Ф. Е. М. – главен експерт в Патентно ведомство на Република България и в присъствието на Н. С. Братов – свидетел при установяване на твърдяното нарушение, е констатирано, че жалбоподателят ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, [ЕИК], представляван от М. О. А. използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 ЗМГО, като предлага за продажба в стопанисвания от него търговски обект, находящ се в [населено място] дол, ул. „27-ми октомври“ № 22 стоки, означени с знаци, без съгласието на притежателите на марките Adidas AG, Германия; PUMA SE, Германия; Plein, Philipp, Швейцария; Tommy Hilfiger Licensing B.V., Х. и GIANNI VERSACE S.R.L., Италия. В акта е отразено, че ЕТ нарушил правното си задължение по чл. чл. 127, ал. 1 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 ЗМГО, същият е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, като препис от него е връчен на представляващия на 26.08.2022 г.

С атакуваното пред районния съд постановление за маловажен случай № 102/23.09.2022 г. на основание чл. 127, ал. 1 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 ЗМГО във вр. с чл. 28, ал. 1 ЗАНН, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, ЕИК[ЕИК], представляван от М. О. А., е отправено предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, ще му бъде наложена „имуществена санкция“, като съгласно чл. 127, ал. 5 ЗМГО е постановено отнемане в полза на държавата и последващо унищожение на вещите, предмет на административно нарушение – 2 бр. чанти и 1 бр. яке, означени със знаци ADIDAS; 1 бр. чанта, означена със знак PUMA; 1 чифт дънки и 1 бр. блуза, означени със знаци PHILIPP PLEIN; 3 броя блузи, означени със знаци TOMMY HILFIGER, както и 1 бр. блуза, означена със знак VERSACE. Постановлението е връчено на представляващия ЕТ на 31.10.2022 г.

При цялостния анализ на инкорпорирания по делото доказателствен материал СРС е приел, че не съществува съмнение относно факта на нарушеното правно задължение, времето, мястото, неговия механизъм и отговорния правен субект.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел от правна страна, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение и постановлението за маловажен случай не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им. Изложил е, че не е налице визираното в чл. 36, ал. 2 ЗАНН изключение, имайки предвид, че същото е приложимо единствено в случаите, при които субект на административнонаказателна отговорност е физическо лице, съответно правилно началото на административнонаказателното производство е било поставено с АУАН, съставен срещу едноличния търговец като самостоятелен субект, носител на отделни права и задължения. Опровергани са и възраженията във връзка с двойното наказване, предвид липсата на персонален идентитет между представляващия ЕТ, чиято наказателна отговорност е била предмет на изследване по образуваната пр. пр. № 1909/2022 г. по описа на РП-К., финализирана с постановление за отказ от образуване на ДП и самия ЕТ. Приел е, че процедурата по установяване

на административното нарушение не е опорочена, предвид възможността на правоохранителните и прокурорските органи да извършват проверки по ЗМВР и ЗСВ с оглед установяване на признаци за извършени престъпления от общ характер, като след като не са констатирани данни за престъпление, законосъобразно материалите по преписката са изпратени на компетентния орган (ПВ) с оглед преценката за осъществен състав на административно нарушение.

Районният съд е приел, че в процесния случай е осъществена именно хипотезата на чл.13, ал.1, т.1, а не по т.2 от ЗМГО, като е упражнил правомощията си по чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН, преквалифицирайки нарушението по чл.127, ал.1 във вр. с чл.13, ал.1, т.1 ЗМГО, доколкото се касае за същата неправомерна проява, без съществено изменение на нейните фактически обстоятелства. Приел е за законосъобразна и преценката на наказващия орган, че са налице предпоставки за третиране на процесния случай като маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН, предвид незначителността на вредните последици доколкото се касае за 10 броя артикули и липсата на установени предходни нарушения на ЗМГО, за които да е ангажирана имуществената отговорност на касатора с влязъл в законна сила санкционен акт. Като съответстващо на закона е приел и императивното приложение на разпоредбата на чл. 127, ал. 5 ЗМГО от страна на наказващия орган, касателно постановено отнемане в полза на държавата и последващо унищожение от органите на МВР на вещите, предмет на административното нарушение.

При извършената служебна проверка съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, като напълно споделя съображенията на въззивния съд по приложението на закона, към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, т. е. по отношение на правомощието на районния съд за неговото изменение препращането е към всички актове по чл. 58д, а сред тях е и предупреждението по чл. 28 – чл. 58д, т. 2 ЗАНН. Наред с възможността да намали размера на наказанието, правомощието на районния съд да измени наказателното постановление включва и възможност за преквалификация на извършеното деяние по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение като проявна форма на това правомощие. Тълкуването в горния смисъл на правомощието на районния съд да измени наказателното постановление е в съответствие и с поставеното изискване от законодателя, че при упражняване на своите правомощия по чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН районният съд разглежда спора по същество, т. е. представлява инстанция по същество, която, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. Същевременно чрез изричното уточнение, че става въпрос за субсидиарно приложение само на чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, т. е. за преквалификация по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, се съобразява и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя. В този смисъл са задължителните разяснения, дадени с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия. В настоящия случай районният съд е съобразил и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя, предвид, че за нарушенията по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗМГО е предвидено едно и също наказание по чл. 127, ал. 1 ЗМГО. Извършената преквалификация на нарушението е в съответствие с правомощията на съда по чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, поради което правата на санкционираното лице не са нарушени. Изменението на постановлението е единствено

при субсумиране на релевантните факти под разпоредбата на чл.13, ал.1, т.1 ЗМГО, вместо чл.13, ал.1, т.2 от ЗМГО, доколкото се касае за същата неправомерна проява, без съществено изменение на нейните фактически обстоятелства.

Несъстоятелно е възражението, че при прилагането на чл.28 ЗАНН не следва да се съставя АУАН в процесното административнонаказателно производство и същият е нищожен. В чл. 28, ал. 1 ЗАНН е предвидено, че за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2 – 4 и чл. 21.

Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а материалноправна предпоставка за налагане на мярката е наличие на извършено административно нарушение, което се установява именно с акт за установяване на извършеното административно нарушение. Ограничаването на "маловажните" случаи на административни нарушения от обхвата на чл. 6 ЗАНН е в тежест на наказващия орган с оглед евентуално приложение на чл. 28 ЗАНН. Затова с ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС е прието, че преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол, в чийто обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН.

Неоснователно е и възражението на касатора във връзка с невъзможността да се приложи чл.28, ал.1 ЗАНН заедно с разпоредбите на чл.127, ал.1 и ал.5 ЗМГО, доколкото съобразно чл. 28, ал. 1, изр. второ ЗАНН с предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2 - 4 и чл. 21 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав намира за неоснователно и поддържаното с касационната жалба възражение, че нарушение по чл.127 от ЗМГО не може да бъде маловажен случай. С оглед описаните в постановлението обстоятелства, споделя се изводът на районния съд за законосъобразност на преценката на административнонаказващия орган, че са налице предпоставките извършеното нарушение следва да се квалифицира като маловажен случай по см. на чл. 28 ЗАНН, доколкото в случая е констатирана незначителност на вредните последици, тъй като се касае за малък брой артикули и не са установени предходни нарушения на ЗМГО.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

По отношение възражението на касатора, заявено в касационната жалба, че решението на СРС е неправилно и в частта за разноските, следва да се има предвид, че съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските е от компетентността на съда, постановил решението, в случая СРС, поради което

искането по чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решението в частта за разносните следва да бъде изпратено за разглеждане на Софийския районен съд.

По разносните в производството.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноси, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.01.2025 г., постановено по нахд № 15781/2023г. на Софийския районен съд, НО, 106 с-в.

ОСЪЖДА ЕТ „Мелек Ананова-Мели“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

ИЗПРАЩА искането, заявено в касационната жалба от ЕТ „Мелек Ананова – Мели“, за изменение на решението от 06.01.2025 г., постановено по нахд № 15781/2023г. по описа на Софийския районен съд, НО, 12 състав, в частта му за разносните, за разглеждане по реда на чл. 248 ГПК вр. чл.144 АПК от Софийския районен съд, НО, 106 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: